

ערעור פלילי מס' 232/55 *

היועץ המשפטי לממשלה נגד מלכיאל גרינוולד

א

בבית-המשפט העליון בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[20.1.57, 21.1.57, 22.1.57, 23.1.57, 24.1.57, 25.1.57, 27.1.57, 28.1.57, 29.1.57, 30.1.57,
31.1.57, 1.2.57, 3.2.57, 4.2.57, 5.6.57, 6.6.57, 7.6.57, 17.1.58]

ב

לפני הנשיא (אולשן), מ"מ הנשיא (חשין),
והשופטים אגרנט, זילברג, גויטיין

ג

פקודת החוק הפלילי, 1936 [תוס"א 652, צ' 263], סעיף 201,
פרק כ (סעיפים 201 עד 209) – פקודת העתונות [חא"י, פרק קטו,
צ' 1191], סעיף 23.

ד

ערעור על פסק-דינו של בית-המשפט המהוזי, ירושלים (ג. הלוי נשיא), מיום
22.6.55, בתיק פלילי 124/53, לפיו זוכה המשיב מעבירה לפי סעיף 201 לפקודת החוק
הפלילי, 1936, בנוגע לראשים (א), (ב) ו-(ד) המפורטים בפיסקה 1 של פסק-הדין הנ"ל,
והורשע בעבירה על הסעיף 201 הנ"ל בנוגע לראש (ג) הנזכר בפיסקה 1 הנ"ל, והוטל על
המשיב קנס בסך לירה אחת. הערעור נדחה בחלקו בראש הנוגע להצלת פושע המלחמה
בכר מעונש אחרי המלחמה; ונתקבל בחלקו בראשים הנוגעים לשיתוף פעולה עם הנאצים
(כנגד דעתו החולקת של השופט זילברג), הרצח בעקיפין או הכשרת הקרקע לרצח
של יהודי הונגריה.

ה

חיים הרמן כהן, גב' סלומון ויתל – בשם המערער;
תמיר, לוי, פון-ויזל ורמרינסקי – בשם המשיב

ו

ז

* עיין ברך יב, תשי"ח/תשי"ט-1958, צ' 2317.

הנשיא (אולשן), מ"ח הנשיא (חשין), והשופטים אגרנס, זילברג, גויטיין

גזר-דין

בהתחשב בעובדה שהמשיב זוכה בפרט ד' ובהתחשב בגילו של המשיב (הוא בערך בן שבעים וחמש), הננו מטילים על המשיב עונש מאסר של שנה אחת. המשיב לא ישא את עושו, אלא אם עבר, תוך תקופה של שלוש שנים מן היום, עבירה שהיא פשע או שהיא אחד העונות הנזכרים בפרק כ של פקודת החוק הפלילי, 1936.

א

כמורכן הננו מטילים על המשיב הוצאות המשפט בסך של המש מאות ל"י. נתבקשנו על-ידי היועץ המשפטי המלומד להשתמש בסמכות הניתנת בסעיף 23 לפקודת העתונות (חא"י, פרק קטז) ולאסור על המשיב את הדפסת עלונו ואת השתתפותו בדברי דפוס אחרים. בלי להיכנס לשאלה אם סעיף 23 הנ"ל חל כאן החלטנו לדהות את הבקשה.

ב

אם המשיב ימשיך בפרסום דברי דיבה, הרי אפשר יהיה להפעיל את עונש המאסר שהוטל עליו, אולם אין אנו רואים לנכון לאסור עליו פרסום דברים שהינם כשרים מבחינת החוק.

ג

אשר להרתעת עבריינים בכוח מפרסום דברי השמצה על הזולת, ברצוננו להדגיש שאלמלא גילו של המשיב היינו מטילים על המשיב עונש מאסר ללא תנאי, ושהעונש על-תנאי שהוטל בגזר-דין זה לא ישמש תקדים באם ימצאו עבריינים אשר יפרו את החוק בדבר הוצאת דיבה.

ד

ניתן היום, כ"ה בטבת תשי"ח (17.1.1958).

ה

ו

ז